

عنوان مقاله:

آراء لغوی شمس قیس رازی

محل انتشار:

متن شناسی ادب فارسی، دوره 3، شماره 4 (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسنده:

رحیم کوشش - استادیار زبان و ادبیات فارسی دانشگاه ارومیه

خلاصه مقاله:

نخستین سطح از تمامی آثار مکتوب که بی‌توجه به آن، فهم دقیق و درست متن ناممکن می‌نماید، لایه زبانی است؛ از این لحاظ، تمامی نویسندگان در حوزه‌های گوناگون علمی، جسته‌گریخته و بصورت پراکنده به مباحث و مقوله‌های زبانی نیز پرداخته‌اند و در باب مسائل خاص املائی، ساختاری و معنایی اظهار نظر نموده‌اند؛ بخصوص در مواردی که موضوع اثر با جهات فنی و بلاغی نیز ارتباط دارد، این نکته بیشتر به چشم می‌آید. یکی از مهم‌ترین آثار زبان فارسی که در موضوع بلاغت و فنون ادبی تألیف شده، المعجم فی معاییر اشعار العجم شمس قیس رازی است که نویسنده در جای جای آن به مباحث زبانی و لغوی نیز پرداخته و بخصوص در باب ساختار و اشتقاق بعضی واژگان، اظهار نظرهایی نموده است. با توجه به پیشرفت‌های فراوانی که در سده‌های اخیر در زمینه‌های گوناگون دانش زبان‌شناسی، بخصوص زبان‌شناسی تاریخی به وجود آمده است، می‌توان با دقت بیشتری به بررسی و تجزیه و تحلیل این اظهار نظرها پرداخت. نویسنده در این جستار در پی آن است که با تکیه بر معیارها و موازین زبان‌شناختی و دستوری، وجوه اشتقاقی را که شمس قیس در کتاب خود بیان نموده است، بررسی و درستی یا نادرستی آنها را اثبات نماید.

کلمات کلیدی:

المعجم، شمس قیس، واژه‌شناسی، اشتقاق

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1182774>

